

ת"פ 3666/06/16 - רונאל פישר נגד מדינת ישראל, אלון חסן

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 3666-06-16 מדינת ישראל נ' חסן ואח'

בפני	כבוד השופט יואל עדן
המבקש:	רונאל פישר
נגד	
המשיבים:	1. מדינת ישראל 2. אלון חסן

החלטה

המבקש עותר לקבלת "זכות גישה קבועה" לתיק זה באמצעות מערכת נט המשפט, הגם שאינו צד להליך.

הבקשה, כנוסחה, דינה להידחות על הסף. כפי שנקבע בהחלטה מיום 19.1.17, הואיל והמבקש אינו צד לתיק, אין לאפשר "גישה קבועה" לתיק באמצעות מערכת נט המשפט, כחלק מזכות עיון, גם אם קיימת.

הבקשה לא כללה בקשה לעיון בדרך הרגילה של עיון בתיק בית משפט, אלא אך בקשה ל"זכות גישה".

זוהי למעשה בקשה לאפשר עיון קבוע, כעת ובעתיד, בלא יכולת ביקורת ובלא הגשת בקשה כפי שמחייב הדין.

למעלה מן הצורך התבקשה תגובת המשיבים לבקשה, לעצם הבקשה לעיון בתיק, אף שהבקשה הועמדה על "זכות גישה קבועה" ולא עיון.

ב"כ המשיבה 1 מתנגד לבקשה, טוען כי למבקש אין כל מעמד בתיק זה, וכי משפטו הפלילי של המבקש מתנהל בבית המשפט המחוזי בירושלים, הפורום המתאים לדון בבקשות המבקש הינו שם, במסגרת סעיפים 74 או 108 לחסד"פ, יש למנוע מסלול עוקף לבקשות כאלו, וגם לו היתה בקשה זו מוגשת בבית המשפט המחוזי בירושלים היה מקום לדחותה הואיל והבקשה כוללת "בלתי ספציפית בעליל".

ב"כ המשיב 2 כתב בתגובתו כי עקרונית אין לו התנגדות שהמבקש יעיון בתיק ככל שיהיה בכך פוטנציאל לסייע לו בהגנתו במשפט המתנהל כנגדו, ואולם לטענתו הפורום המתאים הוא בית המשפט המחוזי בירושלים, אשר בידיו הכלים

לבחון את הרלוונטיות להגנת המבקש שם.

ב"כ המבקש הגיבו לתגובות המשיבים, ונטען (ללא צירוף מסמך) כי הוגשה בקשה לבית המשפט המחוזי בירושלים וכי היתה הסכמה לפיה עניינים הנוגעים להליך המשפטי כנגד המשיב 2 יתבקשו על דרך בקשה לעיון בתיק בית המשפט.

ב"כ המבקש הוסיפו כי הצורך בבקשה לפיה לא מתבקש עיון במסמך ספציפי נעוץ ברצונו של המבקש לדעת בזמן אמת "מה בחר המשיב 2 לגלות במשפטו שהוא מונע מהמבקש לחשוף במשפטו שלו על דרך הימנעות מהסרת חיסיון".

דין הבקשה להידחות.

בקשה זו אינה בקשה לעיון בתיק ביחס למסמכים מסויימים, אלא הינה בקשה כללית ועתידית לאפשרות עיון קבוע, לצורך מעקב אחר כל אשר ייאמר ויובא על ידי המשיב 2.

אין זו בקשה אשר באה בגדר בקשה לעיון בתיק. אין הבקשה מפרטת מסמך כלשהוא, וככל שניתן להבין, הרי שבקשה זו מקורה ברצון להתגבר על קושי נטען אשר נוצר כתוצאה מעמידת המשיב 2 על חסיון עו"ד לקוח.

לא רק שאין בבקשה התייחסות למסמך מסויים, אלא שגם הנימוקים המובאים בה כלליים וספקולטיביים, ונשענים על השערות/טענות בדבר אפשרויות לגבי נתונים שייתכן ויובאו בהליך על ידי המשיב 2.

כלליות הבקשה, היותה צופה פני עתיד ולא צופה פני הקיים בתיק כעת, והעובדה שבאמצעותה מתבקש להתגבר על חסיון עו"ד לקוח, כל אלו מביאים למסקנה כי אין זו בגדר בקשה שהכללים הרגילים לעיון בתיק, מכח כללי פומביות הדיון, חלים עליה.

בקשה זו ונימוקיה קשורים במובהק להליך שמתנהל בעניינו של המבקש, ולפיכך ככל שהיתה הבקשה מתייחסת למסמכים מסויימים, הרי ששאלת הרלוונטיות, שהיא שאלה מרכזית, היתה יכולה להתברר רק בהליך בבית המשפט המחוזי בירושלים, שכן אין בפני בית המשפט כאן נתונים היכולים לאפשר לו הכרעה בשאלה.

ביחס לכך נטען ע"י ב"כ המבקש כי גם בכך לא יהא להועיל הואיל "ורק המבקש יודע בשלב זה מה היא הגנתו אשר טרם נחשפה בפני בית המשפט...". אין בכך נימוק של ממש כי ההחלטה תינתן בהליך זה, שכלל אינו בעניינו של המבקש.

מעבר לכך, ככלל עיון עתידי כללי וגורף בתיק בית משפט הינו בעייתי, שכן מדובר בבקשה שעניינה דברים אשר עדיין לא באו בגדר התיק, מסמכים שטרם הוגשו ואמירות שטרם נאמרו, אשר קיים קושי לתת לגביהם, מראש, אישור עיון.

החלטה גורפת ביחס לכל העתיד לבוא בגדרו של התיק, אינה מאפשרת לשקול כבר כעת את המשמעויות של זכות העיון.

אינני מוצא מקום להתייחס לטענות שהועלו במסגרת סעיפים 6-7 לבקשה, הואיל ואינן כאלו אשר יש להביא במסגרת בקשה כזו.

מובהר כי תיק זה אינו מוגדר כתיק חסוי, ההחלטות בו גלויות, והדיונים בו בדלתיים פתוחות, ללא כל חסיון.

הבקשה נדחית.

ההחלטה תישלח לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח טבת תשע"ז, 26 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.